

Evet Farklıyım Çünkü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Temmuz 2013

Evet, farklıyım: Herkes gibi gözükssem de...

Demek ki farklı ve özel olmak "yalnız" olmakla eş değermiş.

Herkes kendine göre özeldir: Görüntüsüyle, yaşam tarzıyla, hayata bakış açısıyla ve genelde de bir gruba ya da gruplara dâhildir.

Benim dâhil olduğum grup "Yalnızlar Kulübü." Ve ben bununla gurur duyuyorum. Zira başkalarına benzemek ya da onlar tarafından onaylanmak adına asla ve asla değerlerimden taviz vermedim, vermem de...

Günümüz itibariyle, insanlar kendilerini konumlandırıp, sosyalleşme adı altında belirli kitlelerle özdeşleştiriyorlar kendilerini. Bunun haricinde hemen herkesin sahip olduğu kalıp yargılar var.

Eğitimle bire bir ilgisi olduğunu sanırdım. Asla yokmuş. Bu, tamamen insan olmakla ilintili.

İnsanı, insan olduğu için sevmek dürtüsü bahsettiğim; her hangi bir beklentiye sahip olmadan, cinsiyet ayırımı yapmadan, ön yargısız, yalın ve sonsuz sevgi.

Yetiştiriliş tarzı, karakteristik özellikler ve kişinin beklentileri. Psiko-sosyal bir anlatım sergilemeyeceğim. Açık, net ve kısaca; "sadece insan olabilmek." Bu kadar basit.

İnsanlara hiçbir zaman değer biçmedim. Ama ne yazı ki bana hep biçildi. Genel bir yargı var toplumda, aslında o kadar çok yargı var ki dile gelmeyen...

Büyük bir samimiyetle söylemek istiyorum ki; ben farklıyım ve bu yüzden de yanlış anlaşılmaya mahkûmum.

Doğal bir insan olmam, samimiyetim ve içimdeki "kahrolası sevgi" başıma hep iş açtı. Ne yazık ki, bunu yansıtmak yadırganmakla eş değer. Bu yüzden hep kaybettim. Özellikle iş hayatımda ve akabinde gündelik yaşantımda.

Gardımı alınca da "kibirli ve soğuk imajı" yapıştırılıyor anında.

Yetiştiriliş tarzımız karakterlerimizin biçimlenmesinde çok önemli bir faktör. Zira içimizdeki saklı

hazinenin anahtarı her daim bizde.

Konuyu toparlamam gerekirse; baskıcı, otoriter ve kuralcı bir anlayışla yetiştirildim. Ailenin ilk ve tek kız evladı olunca durum daha da komplike bir hal alıyor. Hele ki, babalığı geç tadan bir babanız varsa...

Okulun çıkış saati 16.00 iken, 16.30' da eve gelme hakkına asla ve asla sahip olamadım. 16.20 dedin mi, evdesin; aksi takdirde okulun müdürüne kadar uzardı olay. İnsan sarrafı, otoriter bir baba size asla bir seçim hakkı tanımazdı.

Karma bir okuldu okuduğum ama hiçbir zaman arkadaşlık boyutunun aşılmasına izin yoktu. Bu yüzden; çağdaş, modern, eğitilmiş bir insan olmam ne yazık ki muhafazakar ve tutucu yapımı bozmadı. Demek ki içimde de yokmuş.

Sahip çıktığım, savunduğum ilkeler bana babamdan mirastır. Ama bu, benim insanlara bakış açımı asla değiştirmede, değiştiremez de.

Değerler, korunmak içindir; ilkeler yaşantımızda önemli role sahiptir.

Gözlemlediğim; çivisi çıkmış yaşam tarzları olsun, gündelik ilişkiler, mevki, makam ya da para uğruna verilen tavizler; bana onları aşağılama hakkını asla vermez ama tasvip ettiğim de söylenemez.

Gelelim, yaşam tarzlarına insanların: İdeolojiler, kılık kıyafet, siyasi görüş, ahlak, inanç hiçbir zaman etken olmadı arkadaşlıklarımda olsun dostluklarımda olsun.

Evet, farklıyım; oldukça çağdaş, örf ve geleneklerine bağlı, hiçbir zaman aşırıya kaçmayan, sözü özü bir insanım. Sırf bu yüzden dalgalı bir iş hayatım oldu. İşim ne olursa olsun; en iyi şekilde icra etmek hep asli vazifem oldu. Kimseyle rekabet etmedim desem yalan olur. Ama en büyük ve güçlü rakibim hep kendim oldum.

Farklı denizlerde yüzdüm: İşletme, pedagoji, psikoloji ve yabancı dil. Hırslı olabilirim ama müsaade edin de artık bir yerlerde dikiş tutturayım.

Ne yazık ki rol yeteneğim olmadığından, bir de torpil kelimesinin anlamını bilmediğim için, ah evet bir de yalan söylemeyi beceremediğimden sevilmediğim o kadar çok mecra oldu ki. Varsın olsun: Ben kendime olan saygımı kaybetmedim ya.

Başaramadıklarımı başarsaydım eminim ki akademisyen olarak ya da özel sektörde en üst noktadaydım. Ama dedim ya; benim doğrularım, ilkelerim var taviz vermediğim. Bu demek ki değil, başarılar farklı. Ne yazık ki şans denen faktör de hep aleyhime çalıştı.

Bir de bazı hem cinslerimi anlamakta zorluk çekiyorum. Öyle taktikler uyguluyorlar ki çözemediğim... Bunları tartışmak aşar beni, neyse... Tabii ki herkesin ahlak anlayışı kendine göre doğru. Tabii ki sözüm meclisten dışarı. Niceleri var ki, saygınlığından taviz vermeden nerelere gelmiş.

Haksız rekabet, bazı haksız kazanımlar, biçilen değerler ve yine öngörüler. Hep dokuz köyden kovulmuşumdur, sorguladıklarımın dolayı. Benimsenen imtiyazlar, kabul görmüş haksız kazanımlar: Nedense her yerde, her sektörde ve hemen hemen her sosyal grupta aynı.

İlişkiler niye raydan çıkar onu da anlamış değilim. Gerçekler, başarılar niye görmezden gelinir, asla çözemedim. Kim, neye göre bir yargıya varır ki. Başkalarının gözünde kabul görmek için mi?

Tüm doğru bildiklerim şahsıma ait, yoksa ne kimseyi yargılıyorum ne de eleştiriyorum. Ama ters giden şeylerin varlığı da yadsınamaz. Bir diğer konu da beni üzen; "kibir". Kimi vardır içten, mütevazı ve çoğu vardır:"Burnundan kıl aldırılmaz." Nereye kadar! Ne güzel söylemiş Hz. Mevlana:

Toprak ol da yeşer:

Bin bahar olsa ne kabil feyz-i seng

Toprak ol ta güller olsun reng reng.

Bunu psikolojide kabul gören bir ilkeyle de bağdaştırabiliriz:"En büyük tepki tepkisizliktir."

Öğretmen olarak çalıştığım yıllarda öğrencilerimi her daim derse katılımda bulunmaları için teşvik ederdim. Bırak, çocuk bildiği cevabı versin: Doğru ya da yanlış. Ama gösterdiği bu davranış, iletişimin çıkış noktası değil mi?

Hele sağ gösterip sol vuranlar yok mu? Gel de inan onlara. Bırak bulsun yolunu su. Bu kadar mı zor; art niyet olmadan, dostane ilişkiler kurmak. İnsanları rencide etmek, onları kullanmak, zaaflarıyla alay etmek, alaycı tutumlar ya da sahiplenme güdüsü...

Evet, farklıyım ve bununla da gurur duyuyorum, her ne kadar ara sıra acı verse de. En azından ilkelerimden, doğrularımın taviz vermeden, kimselere zarar vermeden yaşayıp gidiyorum. En azından vicdanım rahat.

Kim bilir: Gün gelir, ben de duygularımı öldürüp, taş kalpli, duyarsız biri olabilirim; herhalde dünyaya ikinci kez gelişimde...

Herkese katksız sevgiler. Ve tabii ki Hayırlı Ramazanlar dilerim akabinde, yeri gelmişken...